

kunde blive underkendt af Domstolene, og jeg vil haabe, at den højtærede Minister har nogen Sikkerhed for, at det ikke er Tilfældet.

Jeg skal ikke fortsætte denne Diskussion; jeg forstaaer, at Sagen vil blive henvist til et Udvalg, hvor den, som det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne, sagde, kan blive Genstand for Drøftelse. Jeg vil haabe, at det ikke skal indskrænke sig til Drøftelse alene, men at det maa resultere i positive Ting.

Kirkeministeren (Bruun-Rasmussen): Hvad Befordringsudgifterne angaar, bliver de ikke refunderet efter Regning, men der bliver efter Ministerens Bestemmelse tillagt hvert Embede et bestemt Beløb, efter hvor store Afstande der er og andre Forhold, som skal tages i Betragtning; men derfor kan det godt kaldes Refusion for Udgifter, man har haft.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om § 5, sidste Punktum, gør jeg opmærksom paa, at saaledes opfattedes den i det andet høje Ting fra den Side, Ændringen blev foreslaaet, saaledes opfattes den ogsaa indenfor Kirkeministeriet, saaledes vil den blive praktiseret, og saaledes mener man, at den med Rette kan praktiseres. Jeg skal tillade mig at opløse af Lovforslaget: „Den i denne Paragraf fastsatte Løn kommer til Anvendelse paa alle Præster, der den 1. Juli 1927 var lønnet efter de i § 5 i Lov Nr. 286 af 30. Juni 1922 angivne Satser, uanset i hvilken Lønningsklasse det paa-gældende Embede var normeret.“ Dette opfatter jeg saaledes, at dermed er de Præster, som lønnes i 3die Klasse, uanset hvad Embedsklasse de har, overflyttet til den nye Fællesklasse, som er oprettet ved Lovens § 5. Jeg tror, at den nye Lovbestemmelse kan foretage denne Overflytning af disse Præster, og jeg tror ikke, der med virkelig juridisk Baggrund kan gøres Indvending derimod. Men det kan jo ikke nægtes, at der er visse Spørgsmaal i al Lovgivning, som til syvende og sidst er Fortolkningsspørgsmaal, og det kan ikke undgaas, at noget saadant dukker op. Paragraffen er altsaa blevet opfattet saaledes i Folketinget og opfattes saaledes i Ministeriet.

Veistrup: Jeg takker den højtærede Minister for de Udtalelser, han nu fremsatte, men jeg vil gerne tilføje, at det jo altsaa i Virkeligheden ikke er nogen Refusion; der er Tale om. Der tildeles efter visse

Regler den enkelte Præst et Beløb i Forhold til den Vej længde, han har til sin Sognekirke; men jeg synes ikke, at det har noget som helst at gøre med det Begreb, man kalder Refusion.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Stegger Nielsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, som det høje Ting har nedsat til Behandling af Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 561 af 4. Oktober 1919 om Lønninger m. v. for Folkeskolens Lærere.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Folkekirkens Lønningsvæsen i København og paa Frederiksberg.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1195).

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Stegger Nielsen: Ogsaa dette Lovforslag tillader jeg mig at foreslaa henvist til det Udvalg, der er nedsat til Behandling af Forslag til Lov om Lønninger m. v. for Folkeskolens Lærere.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Landstingets næste Møde afholdes i Morgen Kl. 1½ med følgende Dagsorden:

1) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Statens Tjenestemænd.